

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. **ve věci žalobce: J.K., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.01.2017, č.j. KrÚ 5191/2017/ODSH/11,**

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Svitavy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9.9.2016, č.j. 45565-16/OD-onp/2875-2016, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o

silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné proti záznamu 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam bodů v registru řidičů byl potvrzen. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle části třetí, hlavy II. dílu 1 (§ 65 a násl.) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce tvrdí nezákonnost žalovaného rozhodnutí, když předně namítá, že správní orgány ignorovaly rozhodovací praxi jiných správních orgánů v obdobných věcech, čímž narušily právní jistotu účastníka řízení, tedy žalobce. Žalobce tvrdí, že tak nebyly respektovány odvolací důvody, které uplatnil, odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (č.j. MSK 49924/2014 ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 126113/2014 ze dne 22.10.2014 a č.j. MSK 121761/2014 ze dne 12. 11.2014), podle kterých je dle žalobce běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat rozhodnutí o uložení blokové pokuty z hlediska způsobilosti takového rozhodnutí pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobně žalobce odkázal na prvoinstanční rozhodnutí Městského úřadu Písek č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19.1.2015, kdy z důvodu nezpůsobilosti podkladu byly odmazány účastníku řízení dva body ze záznamu v registru řidičů. Žalobce se dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že v České republice existuje třináct krajských úřadů, a má za to, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe těchto správních orgánů.

Žalobce dále v obecné rovině namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů v jeho věci, napadá jednotlivé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť má za to, že oznámení příslušného oddělení Policie ČR či městské policie není dostatečným důkazem pro rozhodnutí o námitkách. Žalobce se dovolává k žalobě přiložených blokových pokut týkající se věci jiného přestupce, které údajně dle Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) nesplňují dostatečnou individualizaci skutku. Dále žalobce v obecné rovině bez uvedení výtek v jeho věci tvrdí, že z rozhodnutí musí být patrný údaje o osobě přestupce, místo spáchání přestupku a údaje o době spáchání přestupku, aby bylo zřejmé, čeho se přestupce dopustil. Žalobce odmítá argument, že přestupce svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť nelze očekávat od přestupce takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit. Dále namítá, že z výroku rozhodnutí musí být zřejmé, kdy a kde k přestupku došlo, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a tedy, že měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích nikoliv podle zákona o silničním provozu.

V konkrétní rovině pak žalobce uplatnil námitky vztahující se k jednotlivým pokutovým blokům, které byly vydány v jeho věci.

K pokutovému bloku ze dne 18.3.2016 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něho není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „rychlost“, což dle něho dostatečně nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem.

K pokutovému bloku ze dne 29.7.2015 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy opětovně uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něho není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „neužil bp“, což dle něho dostatečně nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem.

K pokutovému bloku ze dne 17.1.2015 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něho není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „pásy“, což dle něho dostatečně nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem.

K pokutovému bloku ze dne 10.11.2014 žalobce rovněž namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy i ve vztahu k tomuto pokutovému bloku uplatnil tutéž námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť údajně není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde totiž uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce opětovně sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „pásy“, což dle něho dostatečně nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem.

K pokutovému bloku ze dne 10.7.2014 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něho není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace.

Žalobce je toho názoru, že uvedené pokutové bloky nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, neboť v nich nejsou přestupky řádně vymezeny a jednání není individualizováno. Žalobce namítá, že strohé a zkratkovité formulace nelze v daných případech připustit, odkazuje v tomto ohledu na rozsudek NSS ze dne 28.8.2014, č.j. 4 As 127/2014 – 39 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak jej předestřel v žalobou napadeném rozhodnutí. Ve vztahu k rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek žalovaný uvedl, že se řídil judikaturou NSS a dále, že se s uvedenými rozhodnutími vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí. Pokud jde o nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů ve věci žalobce, žalovaný poukázal na to, že v jednom případě byl žalobcem neúspěšně podán podnět k přezkumnému řízení, a dále

zdůraznil, že žalobcem uváděné konkrétní nepřesnosti v popisu přestupkového jednání neodpovídají záznamům skutečně uvedeným na jednotlivých pokutových blocích. Ve vztahu k použitelnosti zkratk na pokutových blocích žalovaný shodně jako žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28.8.2014, č.j. 4 As 127/2014-39, podle kterého jsou srozumitelné zkratky na pokutovém bloku akceptovatelné. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s., přičemž uvádí následující právní argumentaci.

Na daný případ dopadá právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu.

Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu stanoví, že shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Z uvedeného ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je zřejmé, že příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Následně, podá-li přestupce námitky proti takovému postupu, je na správním orgánu, aby se zabýval důvodností vznesených námitek. Z ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu přitom nelze dovozovat, že tento přezkum je ze zákona co do okruhu podkladů omezen výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. To, jaké podklady je v tom kterém případě nutno zvolit, tedy typicky, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek přestupce a na kvalitě obdržných oznámení. Podstatné ovšem je rozlišovat mezi správním řízením o přestupku a správním řízením o námitkách proti záznamu bodů podle jejich předmětu. Krajský soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44: „*V řízení o námitkách proti*

provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.“ Přestupce přitom může uplatnit námitky zcela zásadního charakteru směřující do skutkových okolností. Může tak např. sporovat zcela konkrétními tvrzeními to, že skutek spáchal, či že byl připsán odpovídající počet bodů (k tomu rozsudek NSS ze dne 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76: „Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“) nebo může činit námitky směřující do náležitostí oznámení o přestupku či pokutového bloku /kupříkladu může tvrdit absenci podpisu přestupce na pokutovém bloku - k tomu rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81: „Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“/.

Naproti tomu nelze akceptovat právní názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv i zcela obecných námitek (např. bez dalšího tvrzení uplatněná námitka, že žalobce přestupek nespáchal, či že pokutový blok nepodepsal) nebo takových konkrétních námitek, které žalobce mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, a to pro aplikaci zásady presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci (k tomu viz např. rozsudek nadepsaného krajského soudu ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009 – 78).

V dané věci bylo žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence, a to formou náhradního doručení, doručeno dne 11.4.2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, když žalobce ke dni 18.3.2016 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Dne 14.4.2016 podal žalobce námitky proti uvedenému provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce svými námitkami brojlil proti veškerým záznamům, zejména proti záznamu, jímž bylo dosaženo 12 bodů s tím, že námitky doplní do 30 pracovních dnů, resp. že podá podněty k přezkumnému řízení. Součástí námitek byl odkaz žalobce na usnesení Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 21 Cdo 1004/2000, podle kterého: „*Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.*“ Doplnění námitek však žalobce ani prostřednictvím zvoleného zmocněnce (AK Linhart, o.s., se sídlem Kaplická 14, Praha 4) neučinil.

Správní orgány při posouzení a rozhodnutí ve věci vycházely z výpisu z evidenční karty řidiče žalobce, z jednotlivých oznámení o uložení blokových pokut a z pokutových bloků, které byly doloženy ke všem jednotlivým oznámením o přestupku.

Pokud se žalobce dovolává nedostatků pokutových bloků způsobem, kdy toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí /§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Jinými slovy, má-li žalobce za to, že obecným uvedením náležitostí pokutových bloků a uvedením odkazů na judikaturu a na podklady označené jinými správními orgány za nezpůsobilé pro záznam bodů v jiném řízení vzbudí důvodnou pochybnost o způsobilosti oznámení přestupků v jeho vlastní věci, pak se mýlí. Pokud jde o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu v téže agendě, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Podle setrvalé judikatury NSS je přitom nepochybné, jak již ostatně uvedeno, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. Uvedené vyslovil NSS např. v rozsudku č.j. 3 As 19/2011 - 74 ze dne 4. 1. 2012: „Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 -76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ Tedy krajský soud opakuje, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně nebyl v této konkrétní věci námitkou žalobce povinen vyžádat si pokutové bloky, a to pro absenci závažnosti konkrétních tvrzení žalobce, které by směřovaly do neexistence či do zásadních nedostatků pokutových bloků, ač v dané věci správní orgán prvního stupně veškeré příslušné pokutové bloky vyžádal a provedl jimi dokazování, jak uvedeno níže. Je tedy zjevné, že námitka žalobce o porušení zásady legitimního očekávání není důvodná, neboť pokutové bloky byly ve všech případech přestupků žalobce k jednotlivým oznámením přestupků vyžádány.

Ve správním spise je založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11.7.2014, které bylo sepsáno Městskou policií Svitavy. Dle tohoto oznámení se žalobce dopustil dne 10.7.2014 v 19:45 hod. v obci Svitavy, ulice Jana Želivského před domem č. o. 22, s osobním automobilem registrační značky XY přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, když jel rychlostí 63 km/h (po odečtení nejvyšší možné odchylky měřicího zařízení 60 km/h), přičemž nejvyšší dovolená rychlost byla stanovena na 50 km/h, čehož se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek mu byla uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč. K tomuto přestupku byl Městskou policií Svitavy předložen řádně vyplněný pokutový blok série DF/2013 č. bloku F1288766. Pokutový blok je podepsán samotným přestupcem a přestupkové jednání je vymezeno takto: „překr. nej. dov. rychlosti 63 (60)/50 u J.Želivského“ právní kvalifikace je

pak vymezena jako „§ 125 c/1F-4 zák. č. 361/2000 Sb.“, tedy je jednoznačné, že pokutový blok byl řádně sepsán, totožnost žalobce jako kontrolovaného řidiče a řidiče, který se dopustil přestupku je zcela zjevná, žalobce ji ani nesporkoval, pokutový blok podepsal, čímž souhlasil se spácháním přestupku. Proto se krajský soud na základě tohoto důkazu neztotožňuje s názorem žalobce, že pokutový blok vztahující se k tomuto přestupku ze dne 10.7.2014 neobsahuje řádné místní vymezení přestupku, a dále že obsahuje nedostatečnou právní kvalifikaci. Nelze totiž pochybovat o tom, že přestupek byl spáchán v obci, a to konkrétně v ulici Jana Želivského ve Svitavách, což podpůrně vyplývá i z působnosti Městské policie Svitavy a rovněž z toho, že na pokutovém bloku je uvedeno „*ve Svitavách dne 10.7.2014.*“ Právní kvalifikace skutku je dle názoru krajského soudu plně dostačující, neboť na jejím základě lze jednoznačně identifikovat, že se žalobce dopustil právě přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Dále je ve správním spise založeno oznámení o uložení blokové pokuty ze dne 11.11.2014, sepsané Policií ČR, ze kterého vyplývá, že žalobce se dopustil přestupku jako řidič vozidla registrační značky XY a to dne 10.11.2014 v 16:25 hod. v obci Lichoceves, a to tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, přičemž mu za uvedené jednání byla udělena bloková pokuta ve výši 200,-Kč. Oznámení bylo doloženo pokutovým blokem série GL/2014 č. bloku E1836774, ze kterého jednoznačně vyplývá a je jím prokázáno, že pokutový blok byl žalobcem podepsán a dále, že přestupkové jednání je řádně místně vymezeno, neboť je zde uvedeno: „*Lichoceves u čp. 17*“ ve vztahu k popisu skutku je zde pak výslovně uvedeno: „*za jízdy nepřipoután bezp. pásem*“ a ve vztahu k právní kvalifikaci je zde uveden „§ 6/1a z.č. 362/2000 Sb.“, a dále „*uložení pokuty za přestupek podle § 125 c/1k zák. č. 361/2000 Sb.*“ Tedy obsahem daného pokutového bloku je zcela jednoznačně prokázáno, že pokutový blok splňuje veškeré náležitosti na správní rozhodnutí, jsou v něm uvedeny sice některé zkratky právní kvalifikace, ale takového charakteru, že nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že se žalobce dopustil právě přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení povinnosti podle § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. K uvedenému přestupku ještě krajský soud zdůrazňuje, že žalobní tvrzení o tom, že popis je skutkově vymezen ve formátu: „*pásy*“ je v rozporu s obsahem správního spisu, tedy nezakládá se na pravdě a bylo tak zcela vyvráceno. Z uvedení čísla popisného a obce, v níž k přestupku došlo, nelze mít pochybnosti ani o řádném místním vymezení popisu skutku na pokutovém bloku.

Dále je ve správním spise založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vydané Policií ČR dne 19.1.2015, podle kterého se žalobce dne 17.1.2015 v 11:25 hod. v obci Svitavy – Předměstí, v ulici Hraniční u domu čp. 279 jako řidič motorového vozidla reg. zn. XY nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, přičemž za uvedené jednání mu byla uložena bloková pokuta ve výši 200,- Kč. Tomuto oznámení odpovídá pokutový blok série CD/2013, č. bloku D 13611143, který je řádně vyplněn a přestupcem řádně podepsán, obsahuje vymezení popisu skutku, když je zde uvedeno: „*17.1.2015 v 11:25 hod. řídil v obci Svitavy na ul. Hraniční u domu čp. 279 nak. vozidlo rzv. XY a nebyl připoután bezp. pásem; § 6/1a z.č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek podle § 125 c odst. 1 k zákonu č. 361/2000 Sb.*“ Tedy dle zvoleného popisu přestupkového jednání nelze pochybovat o tom, že přestupek je místně řádně vymezen, stejně tak je řádně identifikováno porušení povinnosti, kde je výslovně uvedeno, že řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, tedy ani ve vztahu k žalobní námitce k tomuto pokutovému

bloku nelze s žalobcem souhlasit, že byl popis skutku vymezen toliko ve formátu „*pásky*“. Pokud se jedná o zvolenou právní kvalifikaci, ta je dostatečná, jedná se o obdobný případ jako u předchozího pokutového bloku. Na základě údajů obsažených na pokutovém bloku totiž nelze mít pochybnosti o tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután, čímž porušil svoji povinnost podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Tedy ani námitka brojící proti srozumitelnosti pokutového bloku ze dne 17.1.2015 není úspěšná.

Dále je ve správním spise založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 29.7.2015 vyhotovené Policií ČR, podle kterého se žalobce dne 25.7.2015 v 8:10 hod. dopustil přestupku s vozidlem registrační značky XY a to v místě Svitavy – Lačnov, v ulici Slunečná 277/25, když nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil opětovně jako v předchozích případech ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 300,- Kč. Toto oznámení bylo doloženo pokutovým blokem série GD/2014 D 1966067, podle kterého je přestupkové jednání vymezeno takto: „*dne 29.7.2015 v 8:01 hod. Svitavy; Slunečná 25 řidič porušil § 6/1a z.č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.*“ Dále je na pokutovém bloku jako ustanovení, podle kterého byla pokuta za přestupek uložena, uvedeno: „*§ 125 c/1k zákona č. 361/2000.*“ Jednalo se o pokutu ve výši 300,- Kč. Pokutový blok je podepsán přestupcem. K tomuto pokutovému bloku musí krajský soud opětovně uvést, že ani výtka obsažená v žalobě, totiž že popis skutkového formátu „*neužil BP*“ nemá svoji oporu ve správním spise, neboť jak právě uvedeno, pokutový blok ze dne 29.7.2015 obsahuje zcela jinou a současně zcela dostatečnou formulaci popisu skutku, když je jednoznačné, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tedy žalobní námitka ani v tomto případě neodpovídá obsahu správního spisu a její důvodnost je právě uvedeným pokutovým blokem zcela vyvrácena. Pokud jde o právní kvalifikaci a místo spáchání přestupku, pak ty byly dostatečně srozumitelně vyjádřeny, neboť na pokutovém bloku je uvedeno jak místo, tak ulice včetně čísla popisného domu, před kterým k přestupku došlo a dále je zde uvedena srozumitelná a nezaměnitelná právní kvalifikace jednání, jakož i výše uložené pokuty. Tedy ani námitky ve vztahu k tomuto pokutovému bloku nelze vyhodnotit jako důvodné.

Ve správním spise je konečně založeno oznámení Policie ČR ze dne 18.3.2016, dle kterého se žalobce dopustil přestupku dne 18.3.2016 v 14:20 hod. v obci Svitavy – Předměstí, v ulici Školní 333/6 u Centrumu, přičemž řídil vozidlo registrační značky XY, když nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž opětovně jako v předchozích případech porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200,- Kč. Toto oznámení je doloženo pokutovým blokem série JL/2015 č. bloku L 0212073 ze dne 18.3.2016, přičemž tento pokutový blok je řádně přestupcem podepsán. Přestupkové jednání je dostatečně vymezeno místně, neboť je zde uvedeno: „*Svitavy, Školní, u Centrumu, 14:20 RZ ...*“ a rovněž tak i právní kvalifikace skutku je dostatečná, neboť zde je uvedeno: „*§ 6/1a z.č. 362/2000 Sb.*“ Skutek je vymezen takto: „*Za jízdy nebyl připoutaný bezpečnostním pásem.*“ Tedy jednoznačně se jedná o řádně vyplněný pokutový blok, který obsahuje právní kvalifikaci porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž žalobce spáchal přestupek, jehož právní kvalifikace je rovněž uvedena: „*§ 125c/ 1k) zák. č. 361/2000Sb.*“ Tedy na základě uvedených údajů nelze pochybovat o tom, že rozhodnutí správního orgánu ve formě pokutového bloku, tedy ve formě zkráceného řízení, je jednoznačné a plně srozumitelné. Jestliže žalobce tvrdil, že v tomto pokutovém bloku je

uveden popis skutkového formátu „rychlost“, pak toto jeho žalobní tvrzení je zcela v rozporu s prokázaným obsahem správního spisu na základě uvedeného pokutového bloku, neboť se jednalo o zcela jiné protiprávní jednání, a to o porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

Tedy krajský soud shrnuje, že z celkem pěti napadených pokutových bloků žalobcem se jeho žalobní námitky ve čtyřech případech zcela míjejí s obsahem správního spisu, resp. S obsahem doložených pokutových bloků. Z logiky věci pak tyto námitky nemohou být důvodné. Pro úplnost krajský soud uvádí, že veškeré pokutové bloky vykazují zcela shodný podpis žalobce a jsou řádně podepsány strážníky příslušné městské policie, případně zasahujícími policisty Policie ČR. Je přitom nutno vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku, který je obsažen na každém z pokutových bloků, žalobce vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8As 68/2010-81). Ohledně přestupku ze dne 18.3.2016 byl nadto v průběhu správního řízení podán podnět k přezkumnému řízení, který byl vyhodnocen jako nedůvodný. Ve vztahu k požadavku na obsah pokutového bloku jako typu správního rozhodnutí žalovaný pak správně odkázal na rozsudek NSS ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014 – 39, v němž byl vysloven tento právní názor: „*S rigidní přesností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápisem bodu to ničeho nemění.*“

Pro úplnost ještě krajský soud doplňuje, že žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvoláním, v němž uplatnil odvolací námitky v podstatě obdobné námitkám žalobním, přičemž krajský soud konstatuje, že žalovaný se s jeho námitkami řádně vypořádal, jak vyplývá z jeho odůvodnění, když se především zabýval konkrétními výtkami žalobce k jednotlivým pokutovým blokům a dále, když se vyjádřil k odkazům na rozhodnutí jiných správních orgánů ve vztahu k údajnému porušení zásady legitimního očekávání, a to tak, že zdůraznil usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21.7.2009, č.j. 6Ads 88/2006 – 132, kdy za správní praxi zakládající legitimní očekávání lze považovat pouze ustálenou jednotnou a dlouhodobou činnost činnosti případně nečinnost orgánů veřejné správy a pouze takovou praxí je správní orgán vázán. Žalovaný přitom zdůraznil, že správní orgán prvního stupně řádně zhodnotil, že má k dispozici podklady způsobilé pro zápis bodů a že tento podklad odpovídá zapsanému bodovému hodnocení v registru řidičů žalobce. Žalovaný se přitom konkrétně vyjádřil k jednotlivým záznamům jednotlivých přestupků, jak vyplývá z jeho odůvodnění (str. 2, 3 žalovaného rozhodnutí). Tedy ani námitka obsažená v žalobě o tom, tom, že se žalovaný řádně nevypořádal s odvolacími důvody, není důvodná.

Krajský soud proto uzavřel, že správní orgán prvního stupně a rovněž tak žalovaný správní orgán vycházely z dostatečných podkladů pro vydání rozhodnutí, když v souladu s ust. § 123f zákona o silničním provozu na základě podkladů obsažených ve správním spise vzaly za plně prokázanou důvodnost provedených záznamů, neboť přestupky spáchané žalobcem byly ke každému z přestupků doloženými pokutovými bloky nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce

jako přestupce. Záznam do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. S ohledem na to byly rovněž v souladu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a rovněž následně žalovaný v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Krajský soud se tedy plně ztotožňuje s posouzením věci žalovaným, přičemž doplňuje, že není povinen vypořádat se detailně s každou žalobní námitkou, zejména postaví-li v oponentuře k žalobě svůj právní názor. Ústavní soud k otázce nepřezkoumatelnosti v nálezu dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 uvedl: „*Soudy nemusí nutně budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pokud proti nim staví vlastní argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému toto právo krajský soud nepřiznal, neboť mu nevznikly takové náklady řízení, které by přesahovaly obvyklý rozsah jeho úřední činnosti. (Běžnou úřední činnost by mohly přesahovat např. náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31.3.2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 31. srpna 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
K. V.